

vildfarelse, vil jeg sige, at så er det, fordi vi mener, at metoden er forkert.

Vi mener, at det ikke er at beskytte børnene at hive dem ud af, hvordan verden er. Man skulle hellere træne dem til at modstå reklamer i stedet for at forbyde, at de sendes. Så bare lige for at den ikke skal blive stående, vil jeg sige til ministeren: Jeg tror, vi er lige stærke i ønsket om, at man skal passe på børnene, men metoden er åbenbart forskellig, og det må vi jo så finde os i.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg vil også gerne protestere mod ministerens bemærkninger om at tage patent på at ville beskytte børn.

I mit indlæg – og andre ordførere har været inde på det samme – er der peget på, at hvis man halsstarrigt kører frem med et nationalt reklameforbud, så rammer man én af flere tv-stationer. Det, jeg har peget på, og som andre har peget på, er, at man skal arbejde konstruktivt for at få frivillige aftaler med branchen, og at man skal lægge meget vægt på at finde frem til europæiske løsninger. Kan man finde nogle europæiske reguleringer, så har man en væsentligt bedre mulighed for at beskytte alle børn.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen): Svaret til fru Aase D. Madsen er ja. Selvfølgelig skal der undervises i de forskellige kulturelle gruppers historie i den danske folkeskole. Og nu kan jeg selvfølgelig ikke gøre rede for her, hvad det er, man skal nå at lære i historie fra 1. til 10. klasse. Jeg er ret overbevist om, at der er et krav om, at man netop skal have et bredt kendskab til historien, ikke bare den danske historie, men den historie, som kendetegner verdens gang.

Til spørgsmålet om, hvad man i øvrigt kunne gøre for at styrke de forskellige kulturelle grupperings kendskab til deres egen historie, havde jeg tænkt mig at opfordre vores museer til at tage et særligt ansvar for de nye gruppers historie. Alle de nye grupper, som kommer til det danske samfund, har selvfølgelig brug for også at få beskyttet, bevaret og formidlet deres kulturarv, og det mener jeg de danske museer har et ansvar for at bidrage til.

Og endelig til spørgsmålet om beskyttelse. Jeg mener, at vi ved at pålægge de danske public service-stationer et krav om, at der ikke må være børnerklamer dér, ja, så giver vi for-

ældre en valgmulighed; forældrene får simpelt hen mulighed for at vælge reklamerne fra. De får mulighed for at sige: Jamen vores børn skal kun se de danske public service-stationer og de børneudsendelser, der er dér, og hvis der så er forældre, som mener, at deres børn har godt af at blive konfronteret med reklamer, ja, så er der netop alle muligheder på de kommercielle kanaler. Med andre ord: Et eventuelt reklameforbud på de danske public service-stationer vil give større valgmulighed, vil give forældre mulighed for at vælge reklamerne fra i et helt andet omfang, end man har for nuværende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 11: Forslag til lov om ændring af lov om dyrlægegerning m.v. (Etablering af et register over forbruget af veterinære lægemidler).

Af fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsat 6/10 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Margot Torp (S):

Trusler ændrer sig over tid. I begyndelsen af det her århundrede stod den politiske kamp om at sikre mennesker mod sult og underernæring. Den teknologiske udvikling og et langt, sejt politisk arbejde for at sikre danskerne et bare nogenlunde ligeligt levegrundlag har været med til at flytte det politiske fokus fra problemer med sult og underernæring til problemer med at sikre sunde og rene fødevarer, som ikke undergraver vores sundhed og modstandskraft over for sygdomsangreb.

Det er en politisk opgave, som kræver en indsats på mange felter, bl.a. en fortsat udbygning af det økologiske landbrug og en stadig indsats for at få de her parametre med ind i alle EU-sammenhænge og i de forestående WTO-forhandlinger.

Men det kræver også en stadig større indsats for at kunne følge udviklingen i anvendelsen af